

جلال در سال ۱۳۰۲ در اورازان طالقان در خانواده ای مذهبی به دنیا آمد. تمام افراد خانواده تحصیلات حوزوی داشتند. خانواده اش در سنین کم او را از ادامه تحصیل در مدرسه عادی منع کردند ولی با اصرار همچنان به درس ادامه داد. برای ادامه تحصیل به نجف رفت.

روحیه وی جوری بود که به راحتی همه چیز را نمی پذیرفت؛ به همین دلیل عقاید مذهبی خانواده اش را به راحتی نمی پذیرفت. با این حال هیچ کجا گفته نشده که از دین روی گردان شده باشد.

در دارالفنون تحصیل می کند. در آنجا با احمد کسروی آشنا می شود و به همین دلیل به حزب توده می پیوندد. ولی وقتی متوجه ارتباط آن با روسیه می شود، از این حزب بیرون می آید. با ظهور پیدا کردن جبهه ملی، جلال در حمایت از دکتر مصدق به این حزب می پیوندد. به دلیل روحیه خاصش، در زمان ملی شدن نفت، به دلیل برخی مسائل، افسرده شد و در سکوت سپری کرد. وی رشته ادبیات در دانشسرای عالی را رها کرد.

اولین اثر داستانی او، دید و بازدید بود. در سال ۱۳۲۹ با سیمین ازدواج می کند. سیمین بعد از ازدواج برای ادامه تحصیل به آمریکا رفت. همسایگی با نیما تاثیر بسیاری بر افکارش گذاشت. جلال با زبانی ساده، مفاهیم عمقی را می گوید و همچنین زبان عامیانه را به داستان هایش اضافه کرده. او دو سفر مهم داشته؛ یکی سفر به حج، که قبل از آن با خمینی دیداری داشته، و سفر دیگر، سفر به اسرائیل بود. علت این سفر علاقه وی به یکی از سوسیالیست های دهقان بود.

ویژگی متن های او:

1. گزارش گونه بودن. این را به خوبی در "اورازان" می شود دید. "تات نشین های بلوک زهرا"، "جزیره خارک، در یتیم خلیج فارس"، "خسی در میقات"، "سفر به ولایت عزرائیل" از این کتاب هاست.
2. نثر کوتاه.
3. زبان عامیانه و محاوره ای. او الفاظ رکیک آن زمان را از آثارش حذف نمی کرد.

در ۴۸ سالگی فوت می کند. عده ای می گویند که او به دست ساواک کشته شده. سیمین ولی می گوید که نه. اونی ساواک نکشته. سیمین در کتابش به نام "غروب جلال" می گوید که جلال به خاطر مصرف زیاد نوشابه مرد. مزار وی در شهرری است.

سال ۱۳۵۰ مجموعه ای به نام "پنج داستان" منتشر می کند. در سال ۱۳۴۶ "نفرین زمین" را می نویسد. در سال ۱۳۴۲ "سنگی بر گوری" را می نویسد. با این حال در ۱۳۶۰ منتشر می شود. در سال ۱۳۴۰ "نون والقلم" را می نویسد. در ۱۳۳۷ "مدیر مدرسه" و "سرگذشت کندوها" را می نویسد. ۱۳۲۷ "سه تار" را منتشر می کند. در ۱۳۳۱ "زن زیادی" و ۱۳۲۶ "از رنجی که می بریم". وی ترجمه های زیادی هم داشته. مهم ترین آن "بیگانه" و "سو تفاهم" آلبر کامو است. "کرگدن" هم ترجمه دیگری از اوست. همین معرفی نویسندگان مطرح جهان، یکی از تاثیرات مهم وی است. ۱۳۸۷ جایزه جلال آل احمد تشکیل شد. این جایزه آثار داستانی را بررسی می کند.